

REPORTATGE FOTOGRÀFIC DE MARC MARTÍ

► **GIRONINS I VISITANTS** passegen pels espais d'exposició. **1** Un grup de persones als Jardins del Doctor Figueras. **2** Peces que formen la composició «Les mosques», al Passeig Arqueològic, són sonores en topar entre si. **3** Pas de visitants per sobre el riu Galligants. **4** L'Associació Grup de Dol Estel presenta una obra al Jardí dels Alemanys. **5** Una dona es deixa fotografiar davant les dues columnes florals de Michaela Schmidt, a Sant Feliu.

Ganes de desempallegar-se de l'hivern

Temps de Flors marca una setmana atípica a Girona, amb repercussions comercials

Girona comença a viure, sota el presagi de la fortuna per l'absència inicial de pluja, la setmana, atípica, de Temps de Flors. Atípica perquè el ritme de la ciutat canvia a la manera d'altres períodes festius de l'any. L'exposició, enguany, transmet, inicialment, més austeritat, menys pompositat, la reivindicació de la flor natural clàssica, i la creativitat envers ella. Temps de Flors no és una simple mostra floral, sinó, a més, un actiu turístic que té clares conseqüències econòmiques

LA CRÒNICA

Joaquim Bohigas
GIRONA

La ciutat, amb ganes de desempallegar-se, per fi, d'un hivern pesat, dur i que s'allarga massa, va presentar ahir la millor cara davant centenars de persones arribades, bàsicament, de la Barcelona metropolitana i sud de França. Eren, la majoria d'ells, fàcils d'identificar. En grup i guia

(impagable veure'n una amb una flor de roba com a vara de seguiment) i amb plànol, en molts de casos. No va ploure (tema de conversa entre els més interessats que no ho faci), la temperatura era agradable (pels carrers del Barri Vell era habitual veure, en els més atrevits, peces de vestir d'estiu) i, sobretot, hi ha ganes, moltes, de sortir de casa.

Comença una setmana diferent, en què, tot i no coincidir en cap festa (Temps de Flors és aconfessional!), afecta el ritme ciutadà. Una «festa singular de primavera»,

com raona l'alcaldeessa. Singular pot ser per la manca de precedents anteriors. Però importants són les repercussions econòmiques. Els dos caps de setmana, i si el temps ho permet, el turisme hauria d'injectar cert optimisme a un sector comercial que demana sortir de la crisi. Una enquesta ràpida (feta a corre-cuita a peu d'establiment) revelava força expectatives... amb permís del cel. Durant la setmana, i als matins, grups d'escolars, acompanyats dels docents, són els protagonistes dels carrers del Barri Vell. Una primera visita per-

met copsar, en temps de crisi, més austeritat en les composicions. La pluja ha afectat l'adequació dels treballs finals. Menys pompositat i, alhora, la reivindicació de la flor natural clàssica, i la creativitat envers ella. Hi ha, certament, bons resultats. Multitud de càmeres fotogràfiques immortalitzen les creacions. Ens fixem en aquelles que atrauen l'atenció. Al riu Galligants (amb bon aspecte), les «Petjades», de Jordi Pascual i M. Jesús Miranda. O, metres més enllà, «Flor d'aigua», de varis autors, o «Alegria Mediterrània», de

Mifas. Als Jardins del Doctor Figueras. Alguns dels exemples. Incorporada en aquesta edició, Sant Feliu mostra, de la mà de Xavier Juscafresa i Mercè Abuin, una creació que adorna el sepulcre de Sant Narcís. Però hi ha 4 artistes més -Michaela Schmidt, Neus Fàbrega, Anita Claret i Dolors Amer- i un grup -Escola Rui Rodrigues (Portugal)-, amb obres quasi ofegades per la immensitat del recinte. Carles Puigdemont (alcaldeable de CiU) ens deia que, per al primer dia, el temps havia «indultat» Girona. Que continuï.